

מייל אדר א' תשפ"ב

"מה שהתאווה מתגרה באדם,
הוא מפני ששורש הנשמה למעלה
מעולם התענוג,
ולאחר שיורדת לעולם הזה
משתוקקת להתענג.

ואם האדם עובד
את ה' בתענוג ומתיקות,
אזי הנפש מקבלת את מבוקשה.

ואם אין האדם עובד את ה' בשמחה,
מחפשת הנפש תענוגים אחרים,
והיא נוטה לתענוגים שפלים ח"ו."

פרי זארץ

ההולך בדרך ה' צריך לדעת
שאין לו אחיזה בשום דבר
ואין לו בעלות על שום דבר

למרות שהאדם נברא חלק אלקי ממעל
כמו שכתוב בתורה ויאמר אלקים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו
בכל זאת אין לנו שום אחיזה
ולא שום בעלות,
והוא מפני שהבע"ד לוחם את מלחמתו בכל
החזיתות ומנסה לנתק את האדם
מדבקותו בו יתברך שמו.

חברותא 154

בלבו של כל יהודי יש כינור
שמנגן כל הזמן
ולא שומעים אותו.

אבל אם נעבוד עם עצמנו
יפתחו לנו האוזניים
ונשמע את נגינתו המופלאה
של הכינור.

הכינור שבלבו של האדם, מתחבא.
ענן וערפל סביביו של הקב"ה.
הכינור מתחבא מאחורי הרבה עיצבון.
וכשאתה מתחזק מתגלה השמחה.

חברותא 406

אם לאדם יש יסורים,
הוא מיד נכנס למחשבה
"הקב"ה מעניש אותי בגלל עוונותי",
וכך היא נחלת הכלל.

אבל השקפתו של ר' אשר
היתה להיפך, היסורים הם
דווקא סימן שה' אוהב אותך
(ומקרא מלא דיבר הכתוב
"כי את אשר יאהב ה' יוכיח", משלי ג, יב).

ה' אוהב אותך ונותן לך "קיצל" הוא 'מרגדג' אותך
לאמור "תסתכל עלי".

חברותא 406

spinkarebbe@gmail.com

הרבה הרבה שנים
צריך לעבוד על עצמו
עד שישגי מה רוצים ממנו בעולם הזה
ויכיר למה הוא ירד לתקן,

כל עוד שאינו יודע את זה
הוא לא יודע איך לעבוד את ה',
כל עבודתו היא מצות אנשים מלומדה.

אמנם הוא נהנה מזה
וגם לאבא שלו יש נחת,
אבל כל אחד צריך לראות שיגיע אל התכלית.

חברותא 406

כשיש תינוק יש אמא,
ואם אין תינוק אין אמא.
וכשאנו נהיה בבחינת "תינוק"
גם אנו נחיה עם האמא,

והיא תתן לנו את ההארה
שלא ניפול לתחתית השפלות
של עמקות הקליפות,
ע"י הקליפה שעומדת הכן בכל רגע
לבלוע את בני האדם בכל אופן שהיא יכולה,
או בסיפוק של גדלות או בסיפוק של יאוש,

חברותא 406

מייל אדר א' תשפ"ב

"להפרישכם מאיסור באתי, ולהזהירכם, ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם ח"ו, והוא שלא להתלוצץ מכני אדם עוזבי תורה..."

והוא פשוט וידוע לי, שההתלוצצות מעוזבי תורה היא סיבת הידידה והשפלות,

שאמרו חז"ל בין כך ובין כך קרויים בנים, והמתלוצץ מפריש עצמו מן הכלל להיות פרטי. ובכל השפעות כלל ישראל אין לו חלק עמהם.

וזהו מאמר הפסוק:

"בתוך עמי אנכי יושבת",

וכפידוש הזוהר הקדוש. (ח"ב מד:):

בשעתא דדינא תליא בעלמא,

לא יתפרש בר נש בלחודוי,

ולא יתדשים לעילא,

ולא ישתמודעון ביה בלחודוי

דהא בזמנא דדינא תליא בעלמא,

אינון דאשתמודעון ודשימין בלחודייהו,

אף על גב דזכאין אינון,

אינון אתפסן בקדמיתא.

ועל דא, לא לבעי ליה לאיניש,

לאתפרשא מבין עמא לעלם,

דבכל זמנא דחמי דקודשא בריך הוא

על עמא בלחו כחד.

ובגיני כך אמרה, בתוך עמי אנכי יושבת,

ולא בעינא לאתפרשא מגייהו,

כמה דעבדנא עד יומא דין.

ולשומע ינעם, ותבוא עליו שפע ברכה

מכנסת ישראל בגשמי ורוחני,

ויעלה מעלה מעלה".

פרי הארץ מסבב ח

בשעה שעושה ופועל פעולותיו

ואף אם יהיו מעשים טובים בעצם מהותם

הסכנה הצפונה בהם

שמה ייחס זאת לעצמו לכשרונו וגדלותו

ואם אפילו יתברך בלבבו לאמר

כי ה' עזר לו בפעולותיו

אין אלו אלא מס שפתיים מתוקות

כי אז ידמה בדעתו כי גם פעל פעולותיו מתוך

שפלות

שאינה אלא שפלות מדומה ותרמית יצרו

כי הוא רק מדבר ממציאות הרחמים

ואינו חי עם מציאות הרחמים

והנה הוא נפרד ממציאות הקדושה

והוא מגשם פעולותיו

מתוך שחי תמיד כמעט בלא יודעין עם גדלותו

ולא מתוך שפלות האמיתי

כי השפלות האמיתי היא השפלות הפשוטה

שהוא מרגיש בכל רגע מחייו

ובכל מאמצי חייו את מציאות הרחמים

בכחינת מה שאמר דוד המלך ע"ה

לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
ובכל נשימה ונשימה שהוא חי הוא מפחד פחד
עולם

שלא ינתק ברגע קט קשרו עם מציאות בוראו שחי
עמו

כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי

אשר כך ביטא דוד מלכא משיחא

דביקותו כבודא יתברך

מסבבים קבז

אנו עומדים עכשיו במצב מאד קשה.

המלחמה הזו היא לא פשוטה.

אמריקה ורוסיה

עוד יכולים להגרד כאן למלחמה

ותהיה מלחמת עולם ח"ו.

אולם השורש ש כל המלחמות הללו

הוא מחמת חטא עין הרעת

שאנו פגמנו ועדיין עומדים עד היום בפגם,

וכשם שאם אדם הראשון היה

עומד בנסיון ולא פוגם לא היינו מגיעים

למצב הזה שנצטרך לעבוד את מלחמת

גוג ומגוג,

כך אם אנו נתקן את הפגם הזה

לא נצטרך לעבוד את המלחמה הקשה.

חברותא 407

ב

spinkarebbe@gmail.com

מייל אדר א' תשפ"ב

לגבי ההבטחות מחברים זה מספיק סיבה לקנות את הדירה.

אבל לא בשביל "להישען אליה".

כל אחד רשאי ומסוגל להגיע לידי הכרת מציאות הבורא מתוך הכרת מציאות העצמי

ובכל זאת - רק מעטים הם שמגיעים לידי הכרה זו מפני שבני האדם אינם מוכנים לצאת מעצמם ולהתחבר עם הסוככ אותם. הם כל הזמן רוצים לחוש עצמם ואת פעולותיהם

ומכיון שלא מסוגלים לצאת מעצמם הם גם לא מסוגלים להתחבר אל ההכרה במציאות הוי' ברוך הוא אין עוד מלבדו.

שלא יטעה ה"ו את עצמו

אחד החברים שהתלבט אם לקנות דירה ובא לשאול את ר' אשר ור' אשר בא לראות את הדירה. והמליץ לו על הכדאיות לקנות. וגם נתן לו עצה איך להרחיב שתהיה ראויה למשפחה גדולה.

אחרי משא ומתן עם המוכרים.. והלוואה גדולה שלקח מהממשלה...

עדיין היו חסרים לו סכום כסף גדול. בא לר' אשר.

שאל אותו, מאיפה חשבת להביא כסף? ענה. שחשב לפנות לכמה מידידיו לבקש הלוואה. על סמך הבטחות שהבטיחו לו בעבר

אמר לו ר' אשר, הענדיק מיט ד דירה אין פארלוזאיק נישט אויף די הבטחות, -תגמור עם רכישת הדירה, אבל אל תסמוך על ההבטחות.

שאל שוב, אם אתה אומר לי לא לסמוך על הבטחות אז איך אתה ממליץ לי לקנות את הדירה??

אמר לו ר' אשר, נכון שאסור לרכוש דירה לפני שיודעים איך ישלמו אותה, אבל מה שענית לי

ג

אין רוסייה, ואין אמריקה. גם רוסייה וגם אמריקה שניהם שונאים אותנו, אמריקה הולכת איתנו כי היא חוששת לאבד את אחיזתה במזרח התיכון ולא בגלל שהיא אוהבת אותנו.

יש רק "ביום ההוא יהיה אחד ושמו אחד". ואז יקויים "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו".

כל הנשמות הגדולות של הצדיקים האמיתיים - שכולם עומדים ומחכים שאנו נעשה את התשובה הזאת בכחינת "זהיו לאחדים בידו" וכולם כבר יהיו באחדות - יבואו לקראתנו,

ומנגד יבואו כל האויבים שלנו המשחיתים והמזיקים שליחי השטן, שעליהם אמר דוד המלך "תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי", וזה יהיה הסוף שלהם.

מה ששמעתי מכאדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה שאמר משם הרב הגדול מ' זושא זצלה"ה שעיקר להיות שפל בעיניו,

ובאם שתחזיק עצמך עוד יותר ויותר במדת קטנות אני ערב לו

מייל אדר א' תשפ"ב

הרא"ש סיפר על אחד החברים שהיה בתחושה של ירידה מחמת שהיה בפחד מעצמו והיה תוהה אם אכן הוא עובר ה' או לא.

החבר חשב שהפחד החזק נובע מזה שנכשל בפועל בכל מיני עבירות. הרא"ש המשיך בסיפורו ואמר: ואני אומר שהחבר כמצב של התקדמות בעבודת השי"ת ובהכרה עצמית וזה שהקב"ה מביא עליו את תחושת הירידה והפחד הוא מפני שהקב"ה רוצה שיעבוד אותו בלי שום סיפוק עצמי,

ואם לא יהיה לו פחד לא יוכל להמלט מאיזה תחושת סיפוק על שזכה להתקדם עוד ועוד בהכנת הדרך שהיא דרך האמונה,

ורק מחמת הפחד מהמציאות הנמצא בו הוא מתבטל אל השי"ת בפשטות ובתמימות ונוגע אל האמונה הפשוטה מבלי לערב איזה סיפוק עצמי.

הרא"ש סיכם קטע זה ואמר שהפחד שיש לחבר אינו חסרון אדרבה הפחד מונע ממנו להכנס לנסיונות של גדלות...

חברותא 220

מקלכם בידכם אדם צריך שיהיה לו מקל נדודים. לא דווקא לקראת גלות פיזית ממקום מושבו, אלא גלות מחשבתית הנעתקת מההכנה הקודמת בשכלו המחשבה אינה יכולה להיתפס על מקום אחד להרבה זמן,

ותמיד זקוקה להתחדשות ולכן מקבל כל אחד מתנה משמים את המעברים והנסיונות שלו, וכל פעם הם מתחדשים בצורות שונות רק כדי להטיבו באחריתו כי מן הגלות הזה הוא בא לבחינת גאולה.

הגיע יהודי לר' אשר לשאול אותו על הצעת שידוך, התשובה של ר' אשר היתה תבוא מחר...

כשבא למחרת... שוב דחה אותו ר' אשר תבוא אחרי הצהרים

וכך דחה אותו משעה לשעה מיום ליום. עברו עוד כמה ימים.. והצר השני מחכה במתח.

החליט שעושה מעשה שירגישו... וידאו אותו... נעמד והתחיל להגיד תהילים בקולי קולות... כשעבר ר' אשר וראה אותו...

התעכב רגע ואמר דו וילסט פין מיד א תשובה... צו דו וילסט פון רבש"ע א תשובה?.

7

spinkarebbe@gmail.com

והמשיך, לי אין תשובה, הברירה בידך אם אתה רוצה לחכות תחכה, אם אתה רוצה לעזוב אותי... תעזוב, תשובה מעצמי לא אתן לך...

הדבורים החריפים הרגיעו אותו... והחליט לחכות. אחרי שעתים התיישב ר' אשר לידו. הביא שני כוסות תה וקילף תפוחים והתחיל לדבר, השיחה היתה על חברים שהיו ועזבו,

כאמצע פונה אליו ר' אשר ואומר... הרי באת לשאול משהו... שאל... מיד שאל את השאלה, והתשובה של ר' אשר היתה שלילית

ואמר, אני לא מרגיש אותו אני לא יכול להמליץ עליו.

חברותא 122

זה כמה חדשים שאנו מתאספים, אנו צריכים לשאול את עצמנו מה מטרת המפגשים,

והאם החברים יודעים לנצל את המפגשים ולקחת מהם דרך וכיוון לקיום המטרה אשר למענה ירדנו לעולם השפל הזה.

חברותא 224

מייל אדר א' תשפ"ב

ועל הרבש"ע נאמר מפי עליון לא תצא הרע והטוב. אצל הרבש"ע אין בכלל מושג רע כי הכל לטובה....
 ואם חי את ההוה אז העתיד מקבל השפעה טובה מההוה וגם נותן תחושה של טוב כי ההוה ביטל את תחושת העבר

וממילא אף אם מחשבות האדם על העבר במבט של לא טוב. וכפועל אינו חושב על העבר אלא על ההוה ובכך מבטל את העבר וממילא גם מחשבותיו לעתיד יקבלו כח מתחושת הטוב של ההוה....

אדם צריך להפסיק לחשוב על "הדרך". צריך להתחיל לחיות את "הדרך". כי המחשבה, אם היא חושבת יותר מדי אפילו אם הוא חושב על "הדרך" לא ימלט שלא יפול לעצבות או לרגשות כי "יצר מחשבות לכו רק רע כל היום"

לכן האדם מקבל את חייו האישיים והסובכים כדי ששם יוכל להשפיע מן המחשבה – למעשה על ידי שיתנהג בדרך ארץ ובדרך התורה

ומאידך, האדם צריך להקציב לעצמו את הזמן בו יתבודד ויחשוב על הדרך, על מנת לקיים.

הי' העבדות שלו יותר גבוה מבחי' העבדות של יעקב מפני כי הוא מסטרא דדינא קשי' ולבו הי' פונה לכל התאוות רעות ואם הי' מעלה זה לעבדות הכורא הי' טוב מאד כידוע דלית נהורא אלא מתוך חשוכא האדם באופן רגיל מתקשה לחיות את ההוה ולכן הוא מקשר בין העבר לעתיד, ואז נמצא בהרגשה לא טובה.

כי אחד כזה רואה את העבר במבט של "לא טוב". ואם רואה את העבר במבט של לא טוב, רואה גם את העתיד במבט של לא טוב כלומר כמו שהיה בעבר לא טוב כך גם בעתיד יהיה לא טוב.

הרי שבסך הכל אדם כזה מסתובב סביב ההרגשה של לא טוב לי וזאת בגלל שאינו מצמצם את מחשבתו בהוה אלא מעביר את המחשבה מהעבר אל העתיד.

תפארת שלמה בשם הרבש"ע

מי שדבוק לרבש"ע ומצמצם את העבר והעתיד אל ההוה אצלו המצב הוא טוב. כי הלא מתדמה לרבש"ע

כמה אפשר לעזור לחבר הנמצא בסבל

ר' אשר אמר העזרה מה שאתה יכול לעזור לו להביא אותו לזה שהחבר יסיר את העקשנות שלו מלהיות בסבל,

לעודד את החבר בהוכחות עד כמה שניתן לנצל את הכאב לכיוון המועיל ולהתעקש כל כשלוך לא בא להכשיל אלא לחשל אותו,

ולשבץ אותו במהלכי החיים הספוגים ומלאים בהשגחה הפרטית החופפים בחסדי השי"ת על כל פרט ופרט.

תב"ח 178

מאת כל איש אשר ידבנו לכו תקחו את תרומתי. היינו שכל איש צריך ליקח לעצמו מדות טובות לעבוד בהם הכורא ב"ה מכל אשר ידבנו לכו תקחו את תרומתי היינו מן התאוות החיצוניות אשר היצר מסיתו לאהב' ויראה רעה מאותה המדה יקח לעצמו לאהוב הכורא ב"ה וכן שאר המדות

ובאמת כתבו הספרים הקדושים אלו הי' עשו הולך בדרך התורה